

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4626

гр. София, 23.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 23.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **5395** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано във връзка с Решение № 6542/01. 06. 2021 г., постановено по адм. д. № 9340/2020 г. по описа на Върховния административен съд, III отд., с което е отменено решение № 4291/30. 07. 2020 г., постановено по адм. д. № 13676/2019 г. по описа на Административен съд – София град, с което е отхвърлен предявеният от А. Т. Х. срещу Националната агенция за приходите, с който се моли за присъждане на обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди в размер на 1000 /хиляда/ лева, ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение за периода от 15. 07. 2019 г. до окончателното изплащане на вземанията, като са дадени задължителни указания при новото разглеждане на делото, свързани с разпределяне на доказателствената тежест.

Производството по делото е образувано по подадена от А. Т. Х., чрез адв. Ю. искова молба срещу Национална агенция по приходите, с правно основание чл. 82, § 1 вр. § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, с която се моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 /хиляда/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15. 07. 2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27. 04. 2016 г. /GDPR/а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, за периода от 15. 07. 2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до

окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В исковата молба са изложени съображения за това, че вследствие на неправомерно изтичане на лични данни от базата данни на НАП, сред които и такива на ищеца, за него възникнали и той претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т. нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15. 07. 2019 г. Отговорността на ответника НАП е ангажирана в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че чрез бездействието си е допуснала нарушения на чл. 24 и чл. 32 GDPR и чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл. 45, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност, като се приложат подходящи технологии и организационни мерки; чл. 64 от ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл. 66, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД; чл. 67 и чл. 68 от ЗЗЛД.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, които моли да бъдат приети.

Ответният орган, след предоставена му възможност, е взел становище по исковата молба, като е оспорил същата като недопустима, а евентуално - неоснователна. За недопустимост на иска сочи, че ЗОДОВ е приложим само за имуществени вреди, а с исковата молба се претендират неимуществени. Също така, намира, че докато не се разреши въпросът относно издаденото срещу НАП НП № 004/28. 08. 2019 г., искът не може да се разглежда. Излага съображения за неоснователност на предявения иск, както по основание, така и по размер, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на нейни органи са настъпили вредите. Намира за неоснователно възражението за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Твърди, че нерегламентираният достъп до информационната система на НАП е вследствие на престъпление. Веднага след узнаването за този нерегламентиран достъп, НАП е предприела незабавни мерки за сигурност и преустановяването му. Твърди, че не са налице данни да се приеме, че този неоторизиран достъп е резултат от действия или бездействия на НАП или нейни органи/служители. Моли за отхвърляне на иска.

Към отговора на исковата молба са представени писмени доказателства, които моли да бъдат приети.

Не са направени доказателствени искания.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

Тъй като исковата молба се разглежда за втори път, следва към настоящето дело да се приобщят доказателствата, събрани в хода на адм. д. № 13676/2019 г. по опаси на Административен съд – София град.

Предвид определение № 3611/10. 03. 2020 г., постановено по адм. д. № 2722/2020 г. на ВАС, V отд. и дадените с него указания относно правната квалификация на иска и реда за разглеждането му, съдът констатира, че предявеният иск е допустим и редовен, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 от ГПК, както и с оглед на направените от страните доказателствени искания, и на основание чл. 140 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на страните проекто-доклад по делото:

Производството по делото е образувано във връзка с Решение № 6542/01. 06. 2021 г., постановено по адм. д. № 9340/2020 г. по описа на Върховния административен съд, III отд., с което е отменено Решение № 4291/30. 07. 2020 г., постановено по адм. д. № 13676/2019 г. по описа на Административен съд – София град, с което е отхвърлен предявеният от А. Т. Х. срещу Националната агенция за приходите, с който се моли за присъждане на обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди в размер на 1000 /хиляда/ лева, ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение за периода от 15. 07. 2019 г. до окончателното изплащане на вземанията, като са дадени задължителни указания при новото разглеждане на делото, свързани с разпределяне на доказателствената тежест.

Производството по делото е образувано по подадена от А. Т. Х., чрез адв. Ю. искова молба срещу Национална агенция по приходите, с правно основание чл. 82, § 1 вр. § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, с която се моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 /хиляда/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15. 07. 2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27. 04. 2016 г. /GDPR/а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, за периода от 15. 07. 2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В исковата молба са изложени съображения за това, че вследствие на неправомерно изтичане на лични данни от базата данни на НАП, сред които и такива на ищеца, за него възникнали и той претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т. нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15. 07. 2019 г. Отговорността на ответника НАП е ангажирана в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че чрез бездействието си, е допуснала нарушения на чл. 24 и чл. 32 GDPR и чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл. 45, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност, като се приложат подходящи технологии и организационни мерки; чл. 64 от ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл. 66, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД; чл. 67 и чл. 68 от ЗЗЛД.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, които моли да бъдат

приети.

Ответният орган, след предоставена му възможност, е взел становище по исквата молба, като е оспорил същата като недопустима, а евентуално - неоснователна. За недопустимост на иска сочи, че ЗОДОВ е приложим само за имуществени вреди, а с исквата молба се претендират неимуществени. Също така, намира, че докато не се разреши въпросът относно издаденото срещу НАП НП № 004/28. 08. 2019 г., искът не може да се разглежда. Излага съображения за неоснователност на предявения иск, както по основание, така и по размер, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на нейни органи са настъпили вредите. Намира за неоснователно възражението за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Твърди, че нерегламентираният достъп до информационната система на НАП е вследствие на престъпление. Веднага след узнаването за този нерегламентиран достъп, НАП е предприела незабавни мерки за сигурност и преустановяването му. Твърди, че не са налице данни да се приеме, че този неоторизиран достъп е резултат от действия или бездействия на НАП или нейни органи/служители. Моли за отхвърляне на иска.

- правна квалификация - предявеният иск е с правно основание чл. 79, параграф 1 и чл. 82, параграф 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/.

Релевантните факти по предявения иск, съобразно указанията, дадени от Върховния административен съд в отменителното решение, са:

а/ нарушение на задълженията, визирани в чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент чрез бездействие на ответника да изпълни задълженията си по чл. 59, ал. 1, чл. 45, ал. 1, т. 6, чл. 64, чл. 66, ал. 1 и ал. 2, чл. 67, чл. 68 от ЗЗЛД, чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент;

б/ настъпването на заявените с исквата молба неимуществени вреди, вследствие от неправомерно разкриване на лични данни;

в/ пряка причинно-следствена връзка между заявеното фактическо основание на предявения иск и неимуществените вреди.

Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, съобразно чл. 82, § 3 от ОРЗД, както следва :

В тежест на ищеца по иск с правно основание чл. 82, § 1, вр. § 2 от Регламента е да докаже, че по отношение на него е налице неправомерно разкриване на лични данни, както и да докаже настъпването на вредите, които твърди да е претърпял, както и да установи по категоричен начин в какво конкретно се изразява нарушението на ответника да изпълни задължения, произтичащи от Общия регламент /чл. 24 и чл. 32/ относно защитата на личните данни да осигури достатъчна надеждност и сигурност на информационната си система, да защити физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и обема на данните, които неправомерно са разкрити.

В тежест на ответника е да докаже липсата на два от елементите от фактическия състав на отговорността за вреди, произтичаща пряко от чл. 82, § 1 от ОРЗД, а именно

- да установи липсата на нарушение по смисъла на регламента и липсата на причинна връзка с твърдените вреди. В тежест на ответника е да установи, че не е отговорен за събитието, причинило вредата, т.е. че липсва нарушение, в причинна връзка с което са претърпени вредите. В тежест на ответника, съгласно чл. 24, § 2 и § 3 и чл. 32 от ОРЗД, е да докаже наличието на подходящи политики за защита на данните и придържането към одобрени кодекси за поведение или одобрени механизми за сертифициране, както и прилагането на конкретни подходящи технически и организационни мерки, съобразени с конкретните рискове.

В тази връзка съдът указва на ответника, че са необходими специални знания за изясняване на въпросите при какви конкретни обстоятелства е допуснато изтичането на данни; има ли нерегламентиран достъп; по какъв технически начин е осъществен и до какви конкретно устройства или системи, съхраняващи данни; изцяло на външна намеса ли се дължи достъпът и възможно ли е той да се дължи изцяло на външна намеса; какви технически мерки са предприети, за да се предотврати достъпа; достатъчни ли са те, предвид достиженията на техническия прогрес и различните рискове; технически възможно ли е било предотвратяването на изтичането на данни. Предвид това, съдът указва на ответника, ако прецени за необходимо, следва да поиска допускане извършването на съдебно-техническа експертиза, като съобрази и указанията на Върховния административен съд, дадени с Решение № 6542/01. 06. 2021 г., постановено по адм. д. № 9340/2020 г. по описа на Върховния административен съд, III отд. относно въпросите, които следва да се изяснят с нея.

ПРИБЩАВА събраните в хода на адм. д. № 13676/2019 г. по описа на Административен съд – София град и адм. д. № 9340/2020 г. по описа на Върховния административен съд.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 27. 09. 2021 г. от 09. 30 часа, за която дата и час да се призват ищецът А. Т. Х. и ответникът Националната агенция по приходите - на посочените по делото адреси.

За съдебното заседание да се призове Софийска градска прокуратура.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него проекто-доклад по делото, като им се укаже възможността най-късно в първото по делото заседание, да вземат становище по дадените указания и проекто-доклада по делото.

Съдът **УКАЗВА** на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, които са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът предупреждава страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: